

[Landbrugsministeren.]

genstand for undersøgelse i realkreditkommissionen. Jeg tror vanskeligt, man kan tænke sig, at man vil kunne løse dette meget vidtrækkende problem i forbindelse med det lovforslag, vi her behandler, men jeg synes, det er meget interessante betragtninger, det ærede medlem har fremført, og der kan være god grund til i udvalget også at drøfte dette spørgsmål om en meget betydelig udvidelse med hensyn til indkøbsforeningerne; jeg kan ikke have noget imod at deltage i en sådan drøftelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 215 af 12. april 1949 om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1793; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3010).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om beskyttelse af bier mod giftige plantebeskyttelsesmidler.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1839; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3012).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Angående lovforslaget om ændringer i den bestående lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier skal jeg ikke gøre mange bemærkninger.

Efter § 19 i den bestående lov skal loven

tages op til revision i indeværende samling, og det er det, der sker nu. Det foreliggende lovforslag indeholder ikke mange ændringer, det følger i store træk den gældende lov. Det bør dog nævnes, at der foreslås skærpede kontrolforanstaltninger i tilfælde, hvor der konstateres smitsomme sygdomme i bifamilier. Det har man ment nødvendigt ud fra de erfaringer, man har indhøstet i perioden fra 1949 til i dag. Endvidere foreslås statstilskuddet forhøjet fra 85 000 til 115 000 kr. årlig. Det er begrundet med, at bifamiliernes antal i perioden fra 1949 til 1953 er steget fra 230 000 til 270 000, og af, at pristallet er steget en hel del. Yderligere stiller staten 20 000 kr. til rådighed i de amter, hvor biavlerne selv kan skaffe et tilsvarende beløb.

Biavlens store betydning i dansk jordbrug gør det rimeligt, at man stadig gennem lovforsanstaltninger søger at skærme de dygtige biavlere med sunde bifamilier overfor enkelte biavlere, der er hensynsløse nok til at lade deres smittefarlige bier flyve ud.

Det andet lovforslag inddrager et nyt område under lovgivningen. Rent overfladisk skulle man mene, at en lovgivning på dette område var unødvendig. Biavlernes hovedinteresse, honningproduktionen, falder fuldkommen sammen med jorddyrkernes, som har brug for bierne i blomstringsperioden. Ikke mindst den voksende frugtavl og frøavl og den stærkt stigende avl af industriplanter gør, at danske jorddyrkere bliver mere og mere afhængige af biernes virke i blomstringsperioden. Uoverensstemmelsen mellem de to parter indtræder først, når planteavlernes beskytter deres afgrøder med giftstoffer, der samtidig dræber bierne. Plantepatologisk er der i hvert fald ingen grund til at ødelægge bierne med giftstoffer i blomstringsperioden, idet bekæmpelsen af plantesygdomme og skadedyr foretages bedst før blomstringen. Erfaringen har da også vist, at dygtige og erfarne frugtavlere og frødyrkere meget sjældent ødelægger bifamilier. De forstår at udnytte giftstofferne på en sådan måde, at de meget sjældent er skyld i, at bifamilier lider skade. Det skyldes måske også, at disse kategorier af jorddyrkere forlængst har erkendt bifamiliernes store betydning for deres kulturer.

De værste skader på bifamilier forvoldes